

DİSK'in GÜNLÜK GAZETESİ

Politika

İşçinin, emekçinin günlük gazetesidir.

Abone ol, abone bul!

Avrupa'da uçak postası ile abone bedeli
3 aylık abone 337.50 TL. 6 aylık abone 675.00 TL.

Paranın havale edileceği adres:
Yapı ve Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Hesap no: 1414/28

DİSK EĞİTİM NOTLARI

demokratik
sınıf ve kitle
sendikacılığı

CHP Milletvekillerinin DİSK'in çağrısı

cevapları

Metin TOZUN
(İstanbul Milletvekili)

Akın SIMAV
(İzmir Milletvekili)

Selami GÜRGÜÇ
(Aydın Milletvekili)

ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE

DİSK'in çağrısı

2. MC'nin tırmanışına
karşı caydırıcı güç:

Ulusal Demokratik Cephe

Tüm ilerici
UDC saflarında
yerlerini alıyor

Bursa'da 16 sendika çalışmaları başlatıldı

HABER MERKEZİ

CHP'de 16 sendika çalışmaları başlatıldı

KÖY-KOOP Edirne Birliği toplantı yaptı

"UDC içinde aktif
görev alınmalıdır"

CHP Edirne Milletvekili Sabri

Yurt dışındaki işçiler "2.MC" ye Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

45 demokratik işçisi DİSK'in UDC kararına katılma kararı aldı

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

İzmirli işçiler "2.MC" ye
Hayır Komiteleri" oluşturdu

**ULUSAL DEMOKRATİK
CEPHEDE BİRLEŞELİM !**

TÜSTAV

2. MC'ye Direniş Komiteleri

El Kitapları 1
Eylül 1977

5 Haziran Genel Seçimleri sonrası Olayların Gelişimi

- 6 Haziran 1977 CHP 5 Haziran seçimlerinden meclise gönderdiği 213 sayımla en güçlü parti olarak çıktı. Hükümeti kurma görevi CHP Genel Başkanı B. Ecevit'e verildi.
- 3 Temmuz CHP hükümeti güven oyu alamadı. Hükümeti kurma görevi yine AP Başkanı Demirel'e veriliyor.
- 14 Temmuz Demirel kendi partisi içindeki karşıkoymaya rağmen MHP ile işbirliğinden vazgeçmiyor.
- 21 Temmuz Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç, yeni bir MC kurulursa genel greve gidileceğini söyledi.
2. MC hükümeti açıklanırken Enerji Bakanlığına atanan K. İnönü, kendisine danışılmadığını belirterek görevinden çekildi.
- 22 Temmuz Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi TBÖK, 2.MC'ye Direniş güncel anayasal görevimizdir başlıklı duyurusunu yayımladı, tüm örgütlerini görev başına çağırdı.
- 23 Temmuz TÖB-DER, TUS-DER ve daha birçok örgüt, sendika ve kuruluş Köy-Koop'lar ve Halkevleri ile birlikte yeni kurulacak bir MC'ye karşı direnecekleri bildirdiler. 450 belediye de yeni bir MC ile işbirliği yapmayacaklarını açıkladı.
- 25 Temmuz DİSK Genel Başkanı K. Türkler, Türk-İş'i '2.MC'ye karşı demokrasi için güçbirliğine çağırdı.
- 26 Temmuz DİSK Genel Başkanının çağrısı demokratik kuruluşlar ve CHP'li sayımlarca "işçi hareketimizde yeni bir adım,, olarak nitelendirildi.
TBÖK, "Haydi! 2.MC'ye karşı Genel Direniş!" başlıklı bildirisini yayımladı. Tüm yurtseverleri bölgelerinde, işyerlerinde, mahallelerinde "2. MC'ye karşı Direniş Komiteleri" oluşturma görevine çağırdı. Ulusal genel direnişin bir ögesi olan genel grevin yiğit Maden-İş'li işçilerin Mess greviyle bütünleştiği ölçüde etkin olabileceğini vurguladı.
- 28 Temmuz Türk-İş Genel Başkanı, DİSK'in çağrısını yanıtsız bırakmayacağını bildirdi.
- 29 Temmuz DİSK Genel Başkanı K. Türkler, 2. MC'den yana olmayan tüm yurtsever, demokratik güçlere Ulusal Demokratik Cepheyi oluşturma çağrısında bulundu.
- 29 Temmuz TBÖK'ün Bonn'da düzenlediği Basın Toplantısına uluslararası basın temsilcileri ve elliye yakın komite temsilcisi katıldı.
- 30 Temmuz Üçyüze yakın komite temsilcisi Bonn Büyükelçiliği önünde bir protesto yürüyüşü yaparak kapıya kara bir çelenk bıraktılar. Millet Meclisi'ne iletilmek üzere Büyükelçiliğe bir mektup bırakıldı; yurtsever sayımlar 2. MC'ye güvenoyu vermemeye çağrıldı.

Naziler, komünistleri alıp götürdüklerinde sesimi çıkarmadım; komünist deşildim. Sonra sosyaldemokratları götürdüler. Yine karşı koymadım, çünkü sosyaldemokrat ta deşildim. Katolikleri götürdüklerin de de birşey söylemedim; katolik de deşildim. Ben'i alıp götürdüklerinde sesini çıkaracak, karşı koyacak kimse kalmamıştı.

D. Martin Niemöller, Alman Din Adamı

DİSK:

Ulusal Demokratik Cephe'de birleşelim

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler in 27 Temmuz'da yazılı bir açıklama ile kurulmasının zorunluluğunu belirttiği UDC'de birleşilmesi çağrısı, gerici ve faşizm cephesinde panik yaratırken, ilerici güçlerin örgütlü savaşı için de umut ve güven kaynağı oldu.

Kemal Türkler açıklamasında, "gerici sermaye partilerini birleştiren tek konu işçi sınıfı, demokrasi, barış ve sosyalizm düşmanlığıdır" dedi. Gerici-faşist partilerin egemen olduğu bugünkü parlamentonun, halkımızın iradesini yansıtmaktan uzak yapısına değindi; faşist MHP ile tehlikeli ilişkilere girenleri uyardı.

Kemal Türkler, 2. MC'nin kurulma sıranın kimseyi umutsuzluğa düşürmemesi gerektiğini vurguladıktan sonra şöyle dedi:

"İşçi sınıfımızın örgütlü güçleri, toplumun en geniş kesimleriyle birlikte 2. MC belasının saf dışı bırakılmasını ve yerine işçi ve emekçilerin acil sorunlarına çözüm getirecek, faşist tirmanışı önleyecek, demokrasinin sınırlarını genişletecek bir siyasal yönetim önermek tedirler. Gerçekten ve içtenlikle böyle bir siyasal yönetimden yana olanlar kendilerini bugünkü parlamento aritmetiğiyle sınırlamamalıdır."

Ancak, yurt ölçüsünde, daha güçlü ve etkin bir grev sosyal demokrat sendikalarının tutumuna da bağlıdır. Bu bakımdan onlar, bugün işçi sınıfının birliği konusunda olsun, ulusal demokratik güçlerin birliği konusunda olsun tarihsel bir sorumluluk altında bulunuyorlar.

"...2. MC'yi bir an önce iktidardan uzaklaştırmak için, ulusal bağimsizlikten, demokrasi, barış ve toplumsal ilerlemeden yana olan parlamento içindeki ve dışındaki tüm örgüt ve güçlerin Ulusal Demokratik Cephe (UDC) içinde bir araya gelmeleri ve UDC'yi güçlendirmeleri acil bir görev ve zorunluluktur.

Kemal Türkler CHP'nin yerinin UDC içinde olduğunu vurgulayarak şunları söyledi: "CHP'nin gerekli yerini alması, işlev ve görevlerini daha somut bir biçimde yerine getirmesi önemli bir zorunluluk haline gelmiştir."

ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE'DE birleşme çağrısı olağanüstü yankılar u yandırdı, tüm halkımızı sardı. Türk İş'e bağlı bazı sendikalar da dahil, tüm ilerici demokratik kitle ve meslek örgütleri, dernekler, köy emekçilerinin demokratik meslek örgütü KÖY-KOOP ve yurt dışındaki işçileri mizin demokratik kitle örgütleri, DİSK'in çağrısını desteklediklerini belirttiler.

Bugün ilerici-halkçı basında UDC'yi işçi sınıfının öncülüğünde sağlam temellere oturtmak amacına yönelik olumlu bir tartışma başlamış bulunuyor.

Bunun böyle olması doğaldır. Çünkü geniş emekçi yığınları kendi deneyleriyle görüyorlar ki sadece parlamento yoluyla MC faşizmine karşı, değil etkili savaş yürütmek, eldeki kazanımları bile korumak mümkün değildir.

Kuşkusuz bu, parlamentoya sırt çevirmek anlamına gelmez. Tersine, parlamento içi savaşı, parlamento dışında sürüp giden yığınsal demokratik direniş eylemleriyle, işçi sınıfının grevleriyle, UDC'nin oluşması savaşımıyla bağlamayı kesinlikle zorunlu kılar.

31 Temmuz

1 Ağustos

2 Ağustos

3 Ağustos

4 Ağustos

5 Ağustos

6 Ağustos

8 Ağustos

9 Ağustos

11 Ağustos

DİSK'e bağlı Maden-İş sendikası 4. Bölge temsilciliği "UDC'nin gerçekleştirilmesi ve güçlendirilmesi için etkin bir savaşım veremeyi; Grev güvenlik ve Destekleme Komiteleri'nin bundan böyle 2. MC'ye karşı dayanışma ve demokrasiyi koruma komiteleri olarak görevlerini sürdüreceklerini," açıkladı.

2. MC güvenoyu aldı. Yurtiçindeki geniş tepkilerle birlikte haberin yurtdışına ulaştığı saatlerden başlayarak Bremen, Düsseldorf, Gelsenkirchen ve Münster'de 2. MC'ye Direniş Komiteleri meşaleli protesto yürüyüşleri düzenlediler.

"Türkiye Komünist Partisi'nin Sesi" Radyosu tüm yurtsever güçlere Ulusal Demokratik Cephe'de birleşme çağrısında bulundu. Yurtdışındaki tepkiler Dortmund, Duisburg, Frankfurt, Krefeld ve Batıberlin'de yapılan meşaleli protesto yürüyüşleri ve birçok bölgedeki kapalı salon toplantıları ile sürdü.

Türk-İş Yönetim Kurulunun Genel Grev konusundaki kararı 9 Ağustos'a bırakıldı. Birçok CHP'li sayı ve 24 demokratik örgüt UDC çağrısına olumlu tavrı aldılar.

MSP yayın organı Milli Gazete, kısa sürede döviz sağlanıp Nötron bombası yapılmasını ve islam ülkelerine satılmasını önerdi.

TSİP, TIP ve SDP demokratik güçlerin güç ve eylembirliği çağrısını olumlu karşıladıklarını açıkladılar.

İlk MC döneminde perakende fiyatların yüzde 75 oranında artmış olduğu açıklandı.

İzmir'de bir bölümü DİSK'e ve Türk-İş'e bağlı, bir bölümü bağımsız 45 sendika UDC çağrısını desteklediklerini bildirdiler.

Köy-Koop Başkanı CHP milletvekili Ahmet Altun, yurtsever demokratik güçlerin 2. MC'ye karşı güç ve eylem birliğinin kaçınılmaz bir görev olduğunu belirtti.

Türk Lirasının değeri Mark'a göre yeniden resmen yüzde beş oranında düşürüldü.

Deniz kuvvetleri komutanı istifa etti.

Hükümeti kurma görevinin Demirel'e verilmesinden bu yana elliyi aşkın yurttaşın bomba ve kurşunlarla öldürüldüğü açıklandı.

İstanbul'da 24 demokratik kuruluş ortak bir bildiri ile DİSK'in UDC çağrısını desteklediklerini açıkladılar.

TBÖK ve Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu FİDEF DİSK'e çektikleri telgraflarla UDC çağrısını desteklediklerini belirttiler. Yurtdışında da 2. MC'ye karşı eylemlerin yoğunlaştırılması kararlaştırıldı.

Maden-İş Mess patronlarının grevci işçileri "Hayvan herifler" olarak nitelendirdikleri gizli görüşmelerin tutanaklarını açıkladı. CHP'li birçok sayı ve DİSK Genel Başkanı ve demokratik kuruluşlar Nötron Bombasının yapımına izin verilmesini kınadılar. İlk MC döneminde dış ticaret açığının 8 milyar 565 milyon dolar tuttuğu açıklandı.

BELGE TKP Merkez Komitesi'nin çağrısı

Gerici faşist karması hükümet yinelenildi. Böylece ülkenin içine düştüğü bunalım daha da derinleşiyor, anayurdumuzun karşı karşıya bulunduğu tehlike daha da büyüyor. TKP, bu gerçeği halkımıza sürekli açıklamış, onu bu yönde uyarıdır. Bugünkü hükümeti kuran partilerin anayasa dışına düştükleri özellikle onların son 26 aylık kanlı işlemleriyle gözler önüne serilmiştir. İşbirlikçi burjuvazinin, toprak ağalarının temsilcisi bu partiler, halkı yıldırma, aldatma yoluyla, hileyle, hırsızlıkla, emperyalizmin geniş parasal ve her yönlü desteğiyle oy topladılar. Bu partilere bağlı sayıların kendi hükümetlerine verdikleri "güven" oyları geçerli değildir. Kurdukları hükümet anayasa dışıdır. Halk çoğunluğunu temsil etmeyen, halkın kanlı bıçaklı düşmanı olan bu hükümeti devirmek, bütün yurttaşlar için anayasal bir görevdir.

.. Ulusal çapta, ülke çapında böylece yığınsal çıkışlar CHP içinde de geniş yankılar uyandırıyor. Emekçi halkımız, seçmenlerin büyük bir çoğunluğu seçimlerde bu partiye oy verdi. Ona, kendisinin ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve özgürlük istemleri yönünde oy verdi CHP yöneticileri, bu gerçeği görmezlikten gelemezler. Bugünkü gerici-faşist karması hükümeti alacağı etmek, demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek savaşımına mecbur içinde ve dışında destek olmalıdır.

Anayurdun bağımsızlığından yana ulusal bir ordu olmak, NATO'nun Amerikan generallerinin komutasından çıkmak, halkın can güvenliğinin sağlanmasına yardım etmek isteyen yurtsever er ve subaylar böylece ulusal demokratik bir direnişin dışında kalamazlar.

Anayurdumuzu, içine sürüklendiği ağır politik, sosyal, ekonomik bunalımlardan çekip çıkaracak, iletir demokratik devrim aşamasına

bir basamak olacak hükümet nasıl bir politik platforma dayanmalıdır? Böylesi bir platform, anti-emperyalist ve anti-faşist bir niteelik taşımak zorundadır... Bu savaşın amacı, anayurdun politik bağımsızlığıyla birlikte ekonomik bağımsızlığını da öngören, köklü bir toprak reformu uygulayacak, pahalılık ve işsizliği önleyecek, işçi sınıfına, halkımıza özgürlük, genlik getirecek, ulus, din, mezhep ayrımı gözetmeksizin tüm yurttaşlarımıza, özellikle Kürt halkına, hak eşitliği sağlayacak demokratik bir hükümeti işbaşına getirmektir.

Böylesi bir hükümeti işbaşına getirmek için kullanılacak bütün yöntemler, her tür savaş biçimi demokratiktir. İşçi sınıfının elinde güçlü bir silah olan genel grev, bu demokratik yöntemlerin arasındadır. Bugün işçi sınıfı genel grev istemini ileri sürüyor...

.. TKP, tüm ulusal demokratik güçlerin üzerinde anlaşabilecekleri böylesi bir eylem platformu önerisini ileri sürüyor. Ulusal Demokratik Cephe sorunu, sınıf sendikalarının, ilerici güçlerin atılımları ile daha da güncelleşiyor. Bu yolda somut adımlar atmak gerekiyor. Böylesi bir adım, ulusal demokratik güçlerin, örgütlerin temsilcilerinin bir araya gelmesiyle, bir forum toplanmasıyla atılabilir. Bu forumun amacı, ona katılan güçlerin önerilerini ele almak, ortak istemleri saptamak, ortak bir platform hazırlamak, savaş biçimlerini seçmek, bunu uygulayacak örgütü oluşturmaktır. Ancak böylesi somut bir amaca yöneldiği, ortak düşmana karşı savaş ilkesinden ayrılmadığı zaman bu forum başarılı olur.

Türkiye Komünist Partisi, tüm ulusal demokratik güçleri, sendikaları, örgütleri, kişileri böylesi bir forumu oluşturmaya çağırıyor.

3 Ağustos 1977

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

12 Ağustos

CHP Genel Başkanı B. Ecevit 2. MC'nin meclisleri çalıştırmadığını belirtti.
İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü "Gençliğin yeri UDC'nin içindedir" dedi.
Mark'ın karaborsada 8,5 liradan işlem gördüğü açıklandı.

13 Ağustos

Üzüm ve pancar fiyatlarının üreticilerin masraflarını bile karşılamadığı belirtildi.
Fındık üreticileri "16,5 liralık taban fiyatı bizimle alay etmektedir!" dediler.
Elazığ'da bir yurttaş gençlerin öldürülmesini protesto için üzerine benzin dökerek kendini yaktı.
Ceyhan'da CHP'ilerin yazıhaneleri bombalandı.

14 Ağustos

Türk-İş'e bağlı birçok sendika DİSK'in çağrısına olumlu cevap vermeyi ertelediği için H. Tunç'u kınadılar ve sosyal demokrat sendikaları birliğe çağırıldılar.
Batı Almanya'daki 2. MC'ye Direniş Komiteleri Dortmund'da ilk koordinasyon toplantılarını yaptılar. 3 Eylül günü Essen'de merkezi bir protesto yürüyüşünün yapılması ve döviz boykotunun yaygınlaştırılması kararlaştırıldı.
Edirne Köy-Kooperları, Ulusal Demokratik Cephe çağrısını destekleme kararı aldılar.

15 Ağustos

Hazine borçlarının üç ayda yüzde 48 oranında arttığı belirtildi. Devletin memurlar için Emekli Sandığına yatırması gereken yüzde on dört kesintiyi ödemediği açıklandı. 50 bin ton daha pirinç ithal edileceği bildiriliyor.

16 Ağustos

2. MC tekel maddelerine yüzde 150 zam yaptı.
İstanbul Ticaret Odası AET'nin tekstil politikası yüzünden önümüzdeki yıllarda 1 milyon 600 bin yurttaşımızın işsiz kalacağını açıkladı.
Batı Almanya'daki 2. MC'ye Direniş Komiteleri bir basın bildirisi yayımladılar; UDC içindeülerlerine düşen görevi yerine getireceklerini belirttiler.

17 Ağustos

Zonguldak'ta 21 kuruluş DİSK'in UDC çağrısını destekleme yolunda eylem birliği yapmayı kararlaştırdılar.
Ağır Sanayi Yüksek Koordinasyon Kurulu Erbakan'ın başkanlığında ve aygaz işi şindası toplandı.
1977 bütçesi açığının 50 milyar lirayı aşması bekleniyor.

18 Ağustos

2. MC'nin yalnız son iki hafta içinde piyasaya karşılıksız yeniden 3 milyar 344 milyon lira sürdüğü bildiriliyor.
290 yasa öneri ve tasarısının meclislerde beklediği açıklandı.

19 Ağustos

Petrole yüzde 100 zam yapılacağı açıklandı. Türk Hava Yolları, Devlet Demir Yolları ve posta hizmetlerine de yüklü zamlar geleceği bildiriliyor.

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi

Türkisches Europakomitee für Frieden und Freiheit

22 Temmuz 1977

3. MC'YE KARŞI
ULUSAL GENEL DİRENİŞ
ANAYASAL GÖREVİMİZDİR!**2. MC'ye HAYIR!**

Yurttaşlar,

5 Haziran'da halkımız oylarıyla CHP'yi mecliste çoğunluk partisi durumuna getirdi. 1. MC hükümetine son verdi. Ama sonraki günlerde olaylar halkımızın seçimlerde kesinlikle açığa vurduğu istekleri doğrultusunda gelişmedi.

Seçimlere MC hükümetiyle gidiliyordu. Yurtsever demokratik güçlerin eylembirliği "MC'siz bir hükümetle seçimlere gidilmesi" asacına ulaşacak güç ve boyuta varamadı. Birinci MC hükümeti devletin tüm olanaklarını seçim propagandasında kullandı. TRT'yi, besleme basını, devletin tüm araç ve gereçlerini seferber etti. Seçim kampanyasını Amerikan ortaklarından ve işbirlikçi sermayedarlardan aldığı milyonlarla yürüttü. Sonuçta yoksul halkımızın bir bölümünü aldatarak, kimilerini de baskı ve tehditlerle korkutarak meclise dolurdu. Gerici-faşist güçler, eli kanlı MC'nin halkımıza karşı açtığı savaşın sorumluluğunu yüklenmek istemeyen silletvekillerini ölüme tehdit ederek CHP hükümetinin güvenoyu almasını önlediler.

Tüm demokratik yol ve yöntemleri yıkarak, yasaları ve hukuk kurallarını aşıp çiğneyerek, halkımızın çoğunluğunun isteklerini hiçe sayarak kanlı sömürülerini sürdürebilmek için bugün 2. MC hükümetini kurdular. Cumhurbaşkanı'na da onaylattıkları Bakanlar Kurulu listesi'nin daha ekunduğu sırada bir bakan, kendisinin haberi olmadan bakanlığa atanmış olduğunu açıkladı ve görevinden istifa etti. Tarihte eş görülmemiş sehtekarlıklardır bunlar!

2. MC hükümetinin ulusumuzun serbest iradesini temsil etmediği açıktır. Bu hükümet daha kuruluşundan anayasaya aykırıdır. Türkiye halkı eli kanlı gerici-faşist karması 2. MC hükümetini bir gün bile içine sindirmeyecektir, sindirmemelidir!

Güncel anayasal görevimiz, hiç gecikmeksizin, 2. MC'yi alacağı struktür. Parlamento içi ve dışı tüm barış ve özgürlükten yana kişi, kurum ve kurumların Anayasa'da açıkça kendilerine tanınmış haklarını kullanarak ulusal genel direnişe geçmeleri sorunudur. Aradaki politik görüş farklarını öne almaksızın sosyal demokratların, komünistlerin, sosyalistlerin, gerçek Atatürkçülerin ortak bir eylem platformu oluşturarak ulusal genel direnişe geçmelerinde kaybedecek zamanımız kalmamıştır.

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi, halkımıza savaş açan MC'ye karşı ulusumuzun tüm yurtsever ve demokratik güçleriyle birlikte Anayasal görevimiz olan ulusal genel direnişe tüm olanaklarını seferber edeceğimiz açıklar. Ulusal genel direnişin ögelerinden biri olan genel grevin, Maden işçilerinin uzun süredir yığıtça sürdürdükleri tarihsel Mess greviyle bütünleşerek gelişmesini destekler. Bu amaçla yurtdışındaki işçilerimizin oluşturduğu "Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri"nin daha da yaygınlaştırılması ve güçlendirilmesi için TBOK'ü oluşturan 50'yi aşkın örgütün görevlendirdiğini bildirir.

Yurttaşlar!

Şkek, barış ve özgürlüğümüz için verdığımız oylara sahip çıkalım! Yurtsever-demokratik kuruluş ve kurumlar! Anayasal görevlerimiz gereği ortak eylembirliği ve dayanışmayı yükseltelim! Ulusal genel direnişi örgütlemek üzere görev başıyım!

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi

Ağustos 14
4220 Gölbaşı

20 Ağustos

2. MC'nin Sosyal Güvenlik Bakanı T. Kapanlı, MC hükümetinin Federal Alman hükümeti ile anlaşarak 10 Milyar mark tutarındaki emeklilik primlerine el koyacağını söyledi. Doğal gübreye yüzde 100 zam yapıldı. Çanakkalede 8 demokratik kuruluş daha DISK'in UDC çağrısını destekleme kararı aldı.

21 Ağustos

Genel-İş İzmir 3. Genel Kurulu ve Diyarbakır'da yedi demokratik kuruluş UDC çağrısını gerçekleştirme yolunda kararlar aldılar. Elektrik kesintilerinin ülke ekonomisine haftada birbuçuk milyar zarar verdiği açıklandı. Batı Almanya'daki 2. MC'ye Direniş Komiteleri ikinci koordinasyon toplantılarını yaptılar. 3 Eylül'deki merkezi yürüyüşle ilgili bildiri ve afişlerin dağıtımı başladı. Komitelerin sayısı gün geçtikçe artıyor.

22 Ağustos

Ankara Belediye Başkanı V. Dalokay, koleradan yalnız Ankara'da otuzun üzerinde çocuğun öldüğünü açıkladı. Daha birçok bölgede aynı hastalığın ölüme yol açtığı bildiriliyor. Sağlık Bakanlığı basit bir barsak iltihabından söz ediyor.

26 Ağustos

Başta 'Time' ve 'Business Week' olmak üzere birçok yayın organı Türkiye'nin yalnız kısa vadeli borçlarının tutarının üç milyarı aştığını ve borçların faizlerini bile ödeyemeyecek durumda olduğunu bildiriyorlar. Durum "Devlet iflasın eşiğindedir" biçiminde özetleniyor. En az yüzde 20 - yüzde 30 oranında Türk Lirasının değerinin düşürüleceği belirtiliyor.

28 Ağustos

Türk-İş Yönetim Kurulu üyesi AP'li sayıv Başoğlu Mess'li işverenlerin yanında olduğunu açıklıyor. H. Tunç Başoğlu'nun açıklamasını kinıyor ve Genel Grevin geçerli kaldığını belirtiyor. İki ordu kumandanının daha istifa ettikleri bildiriliyor.

30 Ağustos

Korutürk 30 Ağustos bayramını, ordudaki durum nedeniyle İstanbul'da izliyor. Komando saldırıları tüm yurttan sürüp gidiyor. Batı Avrupa'daki birçok demokratik kuruluş "Grevdeki Maden-İş'li işçilere kara bayram geçirtmemek için" dayanışma kampanyasını hızlandırıyorlar.

2. MC'nin işçi ücretlerini dondurmaya amaçlıyan ünlü "Milli Korunma Kanunu" benzeri bir yasa tasarısını hazırladığı ve meclislerden geçirmeye kararlı olduğu basın organlarıncaya açıklandı.

HAYDI!

2. MC'ye karşı

Genel Direniş!

İşçi yurttaş!

Anavatanında ekmeğimizin, özgürlüğümüzün, evlatlarımızın düşmanı 2.MC'ye karşı direniş başlıyor! DİSK'li, Türk-İş'li işçiler, köylü dernekleri, öğretmenler, kadın ve gençlik kuruluşları, memur dernekleri, yurtsver aydınlar, barış ve özgürlükten yana siyasi partiler ve parlamentodaki demokratik sayıtlar kanlı sömürünün temsilcisi 2. MC'yi alaşağı etmek için ayağa kalkıyor!

Gün tüm ulusumuzun çıkarlarını ve isteklerini hiçe sayan, madendeki işçiye, tarladaki köylüye, okuldaki öğrenciye, beşik teki bebeye düşman, eli yurtsver kanına bulaşmış, yurdumuzun dörtbir yanını ya bencilara peşkeş çekmiş halk düşmanı 2. MC'ye karşı direniş günüdür!

2. MC'ye Hayır! komitelerini madenlerde, fabrikalarda, işçi yurtlarında, her yerde kuralım! Başta Maden-İş'li yigit grevci-ler olmak üzere direniş geçən kardeşlerimize destek olalım!

Yaşasın tüm yurtseverlerin, emekçilerin kararlılıkla, disiplinle gerçekleştirecekleri Ulusal Demokratik Cephe!

Yıkılsın halkımıza savaş açmış 2. MC !

2. MC'ye Direniş Komiteleri

TEKELÇİ-İŞBİRLİKÇİ SERMAYENİN SALDIRISI, 2. MC'NİN KURULUŞU VE ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE

Türkiye, kuşku yok ki, tarihinin en zorlu dönemlerinden birini yaşıyor. Ulusumuzun büyük çoğunluğunun istemlerine karşı, tekeli sermaye 5 Haziran sonuçlarını hiçe sayarak emperyalist ortaklarından aldığı güç ve olanaklarla gerici-faşist karması 2. MC'yi kurdu. Genel olarak tüm sermaye katmanlarının çıkarlarını gözetən düzende özel olarak tekeli-ışbirlikçi sermaye, egemenliği yeniden ele geçirdi. İlk MC döneminde giriştikleri ve hayli ileri boyutlara ulaştırdıkları faşist tirmanışı, devlet kurumlarına sızmak ve daha önemli köşebaşları elde etme eylemini artık 2. MC ile kurumlaştırmak çabasındalar. Tehlikenin büyüklüğü, zaman kaybının ağır sorumluluklar yüklemesi işte bundan ötürüdür. Faşizm bu tirmanışını perçinlediği, "kurumlaştırdığı" zaman, tekeli-ışbirlikçi sınıfın bu diktatörlüğünü söküp atmak çok daha zor olacaktır.

Artık açıkça görülen gerçek şu ki, 2. MC yalnız kendisine karşı olanlara değil, kendisinden olmayan herkese düşmandır: onlara karşı amansız bir savaşı göze almıştır. Tarafsızlar, ya da tarihteki acı anılarıyla "orta cepheçiler" tanımamaktadır. Bu tekeli-gerici-faşist karması ortaklığın kuruluşu, ne kadar görmezlikten gelinirse gelsin, nesnel olarak kendinden olmayan büyük halk kitlelerini, yurtsever, demokratik güçlerin tümünü MC karşısında ortak bir cephede bırakmıştır.

2. MC tüm saldırılarını kendisi dışında güçlerden oluşan bu cepheye yöneltmiştir. Çünkü 2. MC'nin içindeki belirleyici öğe olan "faşizmin kurumlaşması"ni engelliyecek, onu caydıracak, tekeli-ışbirlikçi sermayenin uzak amaçlarının güvencesini yok edecek, tüm halkın hak ve özgürlüklerini bir daha yitirmemesine elde edecek; kısacası tekeli-gerici-faşist karması bu ortaklığı tarihinçöplüğüne fırlatacak tek güç bu Ulusal Demokratik Cephe olacaktır.

Bugün Ulusal Demokratik Cephe'nin somutlaştırılmasını zorunlu ve acil kılan nedenler, 5 Haziran öncesi ve sonrası gelişmelerin giderek 2. MC hükümetinde takılmasıdır. İkincisi de ilkinin yaptıklarını 2. MC'nin hem de "kurumlaştırarak" sürdürme amacıdır. 5 Haziran öncesi ilk MC'nin elde ettiği köşebaşları, artık onların yolda soluk alacak, ileriye sıçrayacak bir durağa gelmiş olmaları, onları kimilerini pek şaşırtan "güleryüzlü, barışçı" sahtekarlıklara götürmektedir.

2. MC'nin ilk haftaları yukarıda belirtilen noktaları tüm açıklığı ile ortaya sermiştir. MC'ye hiç de düşman sayılamıyacak çevreler bile hükümetin iflas ettiğini açıklamak gereğini duymaktadırlar. Paranın değeri görülmedik bir hızla düşüyor. Köylünün ürünü yok pahasına

kapatılmakta. İşçi ücretlerinin dondurulması için yeni yasalar hazırlanmakta. Fiyatlar hızla yükseliyor. Ekmek ve piring kuyrukları yüzlerce metreyi buluyor. Evlatlarımız, kardeşlerimiz, hakkını arayan işçilerimiz, köylülerimiz yaygın ateşlerle kurşunlanıyor. Salgınlar, bulaşıcı hastalıklar halkımızı kırıyor. Yaşam halkımıza bir cehennem oluyor. Talan ve vurgun düzeni korkunç bir acımasızlıkla sürdürülüyor. Yurtdışında ekmek kavgası veren işçilerin emeklilik primlerine bile el atılıyor.

Yurtdışında çalışan bizler, daha güvenoyunun alındığı 1 Ağustos gecesi savaşımın ne denli yoğun bir çalışmayı zorunlu kıldığını kavradığımızı gösterdik. Meşaleli yürüyüşler, toplantılar, seminerlerle 2. MC'nin nasıl bir halk düşmanı ortaklık olduğunu, bunu kabullenmiyeceğimizi yabancı ülkelerde de kamuoyu'na duyurduk. Patronlar, yetkililer, yabancı işçilere karşı seçim öncesi bir oranda ölçülü olan tavırlarını bir yana bıraktılar. Bu hükümetin yine hiçbir hakkımıza sahip çıkmayacağını bildiklerinden, bu durumdan en iyi nasıl yararlanacaklarını hesaplamaya koyuldular.

Temel hak ve özgürlükleri kendisinden esirgenen, yoksulluğun, faşist diktatoryanın pençesine itilen halkımız, bu durum karşısında eli kolu bağlı kalmıyacağını gösteriyor; kendisini 2. MC'nin soygun ve kıyımına terketmiyor. Halk kitlelerinin saflarında çalışan siyasal ve ekonomik kitle örgütleri de artık aralarındaki politik, ekonomik ya da taktik görüş ayrılıklarından ötürü halkımızı 2. MC karşısında yalnız bırakmama zorunluluğunu kavıyor.

Ama özlem ve istemlerimiz gerçeği örtmemeli! Türkiye'de emekçi kitleleri tek bir siyasal parti saflarında örgütlenebilmiş, tek bir meslek kitle örgütü çevresinde birleşebilmiş değillerdir. Önemli çoğunluktaki emekçi kitleleri, Türkiye Komünist Partisi'ne legal çalışma olanaklarının tanınmadığı bir ortamda sosyal demokrat CHP'yi desteklemektedir. Bir bölüm ise legal sosyalist partileri oluştur. maktadır.

İşçilerin sınıf ve kitle örgütleri olan sendikalar da işçi sınıfının birliği yolunda özellikle son onbeş yılda atılan önemli adımlara karşın özlenen bütünlüğü henüz sağlayabilmiş değillerdir. Uzak politik amaçları, ya da öngördükleri savaşım taktikleri açısından halkın çıkarlarını şu ya da bu ölçüde savunan bu örgütler elbette birbirlerinden farklı yapı ve örgütsel bütünlüğe sahiptirler. Ne varki hemen tümünün tekeli-empyrist ortaklıkla aralarındaki uzlaşmazlıklar, bu farklılıklardan çok daha büyük ve önemlidir. Öyle ki, farklı taktik ya da amaçları programlarında barındıran bu örgütlerin ve güçlerin halkın istemleri doğrultusunda çaba gösterdikleri sürece, 2. MC ile aralarında bağdaşmaz yaşamsal uzlaşmazlıkların bulunduğunu geçirdikleri nice deneylerle yeterince kavramış olmaları gerekir.

2. MC dışındaki tüm yurtsever ve demokratik güçlerin farklı amaç ve istekleri, aralarında güç ve eylembirliğine gitmelerini engelliyecek nitelikte değildir. Genelde bu amaç ve istekler onları bu olağanüstü durumda Türkiye halkının çıkarlarını, demokrasiyi ve özgürlükleri koruma amacını güden Ulusal Demokratik Cepheyi oluşturmalarını güncel görev kılmaktadır.

Ulusal Demokratik Cephe içinde hiçbir parti ve örgüt son amaçlarından vazgeçmiyecektir. Birbirinin bağımsızlığını zedelemekten, kişiliğini yitirmekten sosyal demokratların, sosyalistlerin, komünistlerin, ilericilerin, Atatürkçülerin Ulusal Demokratik Cephe'de birleşmeleri olanaksız değildir. Bu cephe 2. MC'nin saldırısının püskürtülmesi için; demokrasi-nin savunulması ve özgürlüklerin kazanılması için, halk kitlelerinin karşı karşıya bulunduğu faşist tehlikeden korunması, anayurdun düşürüldüğü çıkmazdan kurtulması için biricik güvenilir güç olmaktadır. Türkiye İşçi Sınıfı'nın sınıf ve kitle sendikal örgütü DISK'in çağrısı ile adı konan UDC'nin yolu artık açılmıştır. Çünkü yaşamın nesnel gereksinimleri bunu zorunlu kılmaktadır. Bu dönemde tüm halk kesimlerini temsil eden parti ve örgütlere düşen görev, ortak bir platform çevresinde Ulusal Demokratik Cepheyi hayata geçirme uğraşdır.

ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE VE TEKELCİ-GERİCİ-FAŞİST KARMASI ORTAKLIK

2. MC'nin toplumda dayandığı güçler nüfusun çok küçük bir kesimini oluşturmaktadır. Tekelci, emperyalist ortakların temsilcileri, sözcüleri, tüm kurumlardaki sorumluları ve besleme basındaki ajanlarının sayısı halk kitlelerinin yanında küçük bir sayı oluşturur. Fakat MC, ilk dönemde elde ettiği devlet aygıtını ve emperyalist ortaklarından elde ettiği tüm olanakları seferber ederek, TRT'yi ve basını kullanarak, bütün bunların yetersiz kaldığı durumlarda kör inançları alevlendirerek, özellikle Kürt yurttaşlarımızın yaşadığı bölgelerde terör ve baskıyı artırarak parlamento aritmetiğinde birkaç sandalye üstünlüğü, onu da ancak üç partiyi birleştirerek sağladı.

Seçim öncesi seçim toplantılarında, 1 Mayıs alanlarında halk kitlelerinin özgürlük türkülerini işittiklerinde telaşa düşmüş, seçimlerin yapılması için olmadık tertipler düzenlemiş, 3 Haziran darbesini örgütlemiş bu güçlerin ne demokrasiyle, ne anayasa ile bir ilişkileri kalmadığı artık bugüne dek "ortada" kalmayı yeğ tutmuş çevrelerce de anlaşılmaktadır. 2. MC'yi oluşturan güçler, anayasaya, getirdiği kurumlara ve hatta parlamentoya bile karşı olduklarını açık açık belirtmektedirler. Onlar için egemenliklerini kurma, tırmanış ve sızmalarını perçinleme amacına götüren her yol haklıdır. Halkımızın büyük çoğunluğu, TKP'ye konan yasağın sürdürüldüğü bir ortamda, öteki ilerici partilerin de türlü engel ve zorlamalarla eşit olmayan koşullarda girdikleri seçimlerde herşeye karşın CHP'yi meclisteki en büyük parti durumuna geçirmiştir. İşte bu yüzden tekelci-emperyalist ortaklığı artık giderek genel seçimleri ve parlamento da kendilerine engel görmeye başlamışlardır. Bugünkü gelişmeyle parlamentonun giderek gerçek halk temsilcilerinin etkinliğinin artacağı bir forum olacağından kuşkulandırı, onu şimdilik çalışamaz bir durumda tutmayı, ileride de geçersiz kılmayı amaçlıyorlar. Yasalara göre davranmak etkinliklerini kirdiği için, şimdiden uzak amaçlarını güvence altına alacak emperyalist-tekelci sermayeye, büyük toprak sahiplerine dayalı diktatoryalarını hazırlıyorlar.

Öteki kapitalist ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de emperyalizm ve işbirlikçileri sınıf egemenliklerini korumak, gelişen halk hareketi karşısında devlet yönetimini bir baskı ve terör aracı olarak kullanmak, halkın tüm siyasal hak ve özgürlüklerini kesinlikle yokeden faşizmi geliştirme uğraşındadırlar.

Faşizm, sermaye sınıfının en gerici, en ırkçı ve en sömürücü öğelerinin saldırgan diktatörlüğüdür. Yüzyılımız tarihi halkların faşizme karşı direniş ve savaşmalarının nice deneyleri ile doludur.

Faşizm bir gecede ya da önceden belirlenen bir tarihte gelmiyor. Bir süreç içinde gelişiyor, tırmanıyor ve "kurumlaşıyor". Gelmeden önce bir dizi gelişim ve hazırlık dönemi geçiriyor. Bu süreç içinde, yani gelişme ve tırmanma döneminde faşizme karşı kesin tavır almamak, ona karşı savaşmamak, tarihte çok acı deneylerle görüldüğü gibi onun yengisini kolaylaştırmaktadır.

Faşizmi, kurumlaşmaya kadar gösterdiği oluşum döneminde, "kulucka devrinde" küçümseyenler, ona karşı etkin savaşım gereğini görmezlikten gelenler, "ulusun cephelere bölünmesine karşıyız!" diye gelişmesinin kararlı direnç görmedikçe durdurulamayacağını kavramıyanlar, hatta 1930 ların Almanya'daki benzerleri gibi "orta cephe" teorisini kararsızlara çözüm diye sunmaya kalkışanların tarihte benzerlerinin çektikleri acıların 1970 lerin Türkiye'sinde tekrarlanması beklenemez! O acılı deneyler, ilerici güçlerin ve en başta kararsızların düştükleri yanılgı ve hataların günümüzde bir daha yaşanmasına izin verilemeyecek kadar büyüktür!

2. MC komünistlere düşman olduğu ölçüde halk kesimlerinin öteki tüm savunucularının da düşmanıdır. Nasıl ki Almanya ve İtalya'da faşizmin darbeleri sosyal demokratların ve öteki yurtseverlerin başına komünistlerin başına indirildiği şiddetle indirilmiştir! Çok iyi biliyoruz ki, Türkiye'de de başkası olmayacaktır.

Sosyal demokratlar geçici bir süre için bile anti-komünizmden vazgeçtikleri, barış uğruna gericiliğe ve faşizme karşı işçi sınıfının verdiği ekonomik ve siyasal hak savaşımında komünistlerle ve öteki sol güçlerle birlikte çalıştığı dönemlerde büyük başarılarla ulaştılar: görülmemiş ölçüde yengiler kazandılar. 1930 larda İspanya'da Cumhuriyet böyle kuruldu; 1934 de Fransa'da Halk Cephesi faşistlerin saldırısını böyle püskürttü. Sosyal demokratlarla komünistler nerede birbirleriyle uyumlu çalışmaya başladılarsa, kendi hareketlerinde, barış davasında sözde kalmayan, eylemde somutlaşan başarılarla ulaşıyorlar.

Bugün halk kesiminde çalışan, onun çıkarlarını farklı biçimler ve amaçlarla da olsa destekleyen tüm güçlerin 2. MC'ye karşı faşist gelişme henüz "kurumlaşma" döneminin başındayken karşı durmaları, tırmanışını ve sızmalarını kurumlaştırmasını önlemeleri kendi yaşamsal çıkarları gereği olmaktadır.

Görülüyor ki işçi, köylü, zenaatçi, küçük ve orta tüccar, memur, doktor, hukukçu, öğrenci, yurtsever subaylar ve giderek emeğiyle geçinen bazı yüksek rütbeli komutanlara kadar geniş halk kesimleri kendini ve aya-yurdu kucaklayan tehlikeyi sezmekte, bu ortak düşmana karşı birlikte karşı durmayı amaçlayan güç ve eylembirliği yoluyla kurtuluş

aramaktadır. Ulusal Demokratik Cephe, işte tüm bu nedenlerden ötürü bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Politikada salt buyruklarla ya da yasal anlaşmalara dayanarak mekanik bir birlik oluşturmak olanağı yoktur. Gerçek birlik, ancak somut eylemler yoluyla; ortak bir platform çevresinde, demokratik tartışma ve toplu davranma örneğiyle, sonunda da politikanın gerçek hayatta denenmesi koşuluyla kurulup güçlendirilebilir.

Ulusal Demokratik Cepheye karşı gelenler, kararsızlığa, yılgınlığa düşenler, halkın çıkarlarına ve haklarına, giderek kendi uzak amaçlarına karşı düşüklerinin farkına varmalıdırlar! Bu anayurdun bağımsızlığına, barışa ve özgürlüklere ters bir tavidir. Ve giderek büyük halk çoğunluğuna karşı, tekelci-gerici-faşist karması ortaklığın talihsiz bir aracı olmak durumudur.

ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE VE SINIF UZLAŞMACILIĞI: BAĞDAŞMAZ KARŞITLAR

Ulusal Demokratik Cephe hareketi bütünüyle "sınıf uzlaşmacılığı" kavramını ile çatışır. Sınıf uzlaşmacılığı, halk kitlelerini işbirlikçilere bağlama niteliği ile UDC'nin tam karşısında yer alır. Tekelci-emperyalist ortakların sınıf mevzilerini güçlendirmeye yarıyan bir çizginin yeri UDC içinde değildir.

Bugün kimileri çekine çekine de olsa anayurdun içine düşürüldüğü çıkmazdan ancak bir CHP-AP koalisyonu ile çıkabileceğini öne sürüyorlar. Böyle bir sonuç, halkın direnişi karşısında tekelci-emperyalist güçleri şu anda içinde bulundukları güç durumdan kurtarmaya yarar. Böylece yağmacılık ve baskı politikası daha da büyük bir katılıkla sürüp gidebilecektir. Çünkü CHP-AP koalisyonu genelde tarihteki örnekleri ve acı sonuçlarıyla, sosyal demokrat partilerin tekeli-işbirlikçilerle kurdukları koalisyon hükümetlerine benziyecektir. Tekelci-emperyalist ortaklığın belirli dönemlerde, özellikle kendi gelişimini tehdit eden halk hareketlerinin güçlendiği anlarda, faşizmi "kuluçkaya" yatırdığı anlarda kurduğu koalisyonlardır bunlar. Tekelci sermaye, sosyal demokrasinin sınıf işbirliği taktiğini bu gözle değerlendirir ve bu koalisyonlara en darda kaldığı anlarda başvurur.

Ulusal Demokratik Cephenin birinci ve zorunlu koşulu, onda bütünleşen güçlerin 2. MC ile, emperyalist, tekeli, büyük toprak sahipleri ortaklığı ile sınıf uzlaşmacılığı taktiğini reddetmektir. Bunu anlamayanlar ya da anlamak istemiyenler, kuşku yokki, Ulusal Demokratik Cephenin dışında kalacaklar, UDC'ye karşı, giderek düşman olacaklar, onu sabote etmeye kalkışacaklar ve onun gerçekleştirilmesini önlemeye çalışmanın tarihsel sorumluluğunu omuzlarında taşıyacaklardır.

Ulusal Demokratik Cephenin hayata geçmesi, 2. MC'yi alaşağı etmesi, ileri demokratik bir düzene gidecek yolları açacak ilerici bir hükümeti işbaşına getirebilmesi, belirli koşulların eksiksiz yaratılmasına bağlıdır. UDC, herşeyden önce bağrında tüm ilerici ve yurtsever güçleri, emperyalist-tekeli sermaye ve büyük toprak sahipleri ortaklığı dışındaki tüm unsurları, toplumun geniş katmanlarını, ulusal azınlıkları barındırabilmesi, onları ortak bir platform çevresinde eylem birliğine yöneltebilmelidir.

Ulusal Demokratik Cephenin iki ana özelliği, "ulusal" ve "demokratik" olma nitelikleri, Türkiye'nin bugünkü sınıfsal konumunu içermektedir. Ulusallık, antiemperyalist savaşımı belirler. Demokratik

oluşu, toplumun tüm kesimlerini, bu arada başta Kürt halkı olmak üzere tüm ulusal azınlıkların hak ve özgürlüklerini tanımlar. Türkiye'de çifte sömürüye uğrayan Kürt halkının yaşamsal çıkarları da toplumun öteki kesimleri gibi, 2. MC ile çalışmaktadır.

Giderek, siyasal partiler dışında, yurdun en uzak köşelerine kadar halkın yaşadığı ve çalıştığı tüm alanlarda Ulusal Demokratik Cepheyi örgütlemek gerekmektedir. Bugüne kadar gereğince yerine getirilmemiş görevlerin üstlenilmesine zaman yitirilmeden başlanmalıdır!

Yurtdışındaki işçilerimiz de şimdiden UDC hareketi içinde kendilerine düşecek görevleri omuzlama kararlılığında olduklarını göstermişlerdir.

Sonuç olarak, UDC'yi oluşturacak yığınların uyanıklığı, kararlılığı ve duyarlılığı, son dönemde başarıyı belirleyen öğeler olacaktır. Bu dönemde öncelikle başta Maocu ve goşist maceracılar olmak üzere ters ve sapık akımlara, onların sızma eylemlerine karşı etkin savaşım da ötekilerden geri kalmayan bir görev olmaktadır.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, AYDINLAR, MEMURLAR, ÖĞRENCİLER, KADIN ÖRGÜTLERİ, YURTSEVER SUBAYLAR, PARLAMENTO İÇİNDEKİ VE DIŞINDAKİ TÜM DEMOKRATİK GÜÇLERİ! TEK BİR SES, TEK BİR YÜREK, TEK BİR YUMRUK OLUP EMPERYALİST-TEKELCİ-BÜYÜK TOPRAK SAHİBİ ORTAKLIĞI 2. MC'Yİ ALAŞAĞI ETMEK, FAŞİST KURUMLAŞMAYI BU DÖNEMİNDE YOKEDİP TARİHİN ÇÖPLÜĞÜNE ATMAK, HAKETTİĞİMİZ SAVAŞSIZ VE SÖMÜRÜSÜZ GÜNLERE VARMAK İÇİN

İ L E R İ !

TÜSTAY

BATI AVRUPA'DA "2. MC'YE DİRENİŞ KOMİTELERİ"

Batı Avrupa'daki 2. MC'ye Direniş Komiteleri, TBÖK'ün 26 Temmuz 1977 tarihli çağrısı üzerine oluşturulmaya başlandı. Daha önce birçok bölgede kurulmuş olan Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri bu girişimin belkemiğini oluşturdular. 2. MC'nin güvenoyu almasından önce Bonn'da yapılan protesto eylemine üçyüze yakın komite temsilcisi katıldı. Güvenoyunu izleyen saatlerden başlayarak 2. MC'ye Direniş Komiteleri başta Ruhr bölgesi olmak üzere Batı Avrupa'nın birçok yerleşme merkezinde meşaleli protesto eylemleri düzenlediler. Yüzlerce işçi, madenci, kadın, öğrenci ve aydının katıldığı bu eylemler, yabancı basında geniş yankılar uyandırdı.

Komiteler Dortmund'da yaptıkları ilk koordinasyon toplantısında 3 Eylül'de Essen'de merkezi bir yürüyüş yapmayı kararlaştırdılar. Yüzü aşkın yerel komiteden bir Yürütme Kurulu oluşturuldu. Bildiri, afiş ve el ilanlarının yanısıra yabancı kamuoyunun da 2. MC'nin eylemleri üzerine geniş ölçüde aydınlatılması için çalışmalar başladı.

2. MC'nin kanlı sömürü ve talan düzeninden yana olmayan her yurtsever kapsaması öngörülen bu komiteler, 2. MC'ye karşı genel direniş içinde görevlerini yerine getirme çabasındalar. Görev alanları işçilerimizi, Batı Avrupa'daki demokratik kamuoyunu afiş, bildiri ve çağrılarla uyarmayı, işyeri ve mahalle çalışmalarını, direnişin yaygınlaşması ve etkinleşmesi için seminerler, toplantılar gibi kitlesel eylemler düzenlemeyi, giderek Ulusal Demokratik Cephe hareketinin gelişmesi kendilerinden ne bekliyorsa o doğrultuda çalışmayı ve başta Maden-İş'li grevciler olmak üzere yurdumuzda barış ve demokrasi savaşını veren güçlerle somut dayanışmayı içeriyor.

Bölge ve şehir komitelerine bağlı olarak madenlerde, fabrikalarda, mahallelerde ve işçi yurtlarında oluşturulan "2. MC'ye Direniş Komiteleri"nin sayısal ve niteliksel etkinliği gün geçtikçe artıyor. İşçi sınıfının davasına sınırsız bağlı, disiplin ve özveriyle çalışmaya koyulmuş komite üyelerinin kollektif çabalarıyla bu komiteler, yurdumuzda faşizme karşı verilen ardıcıl savaşımın Avrupa'daki işçilerimiz arasındaki öncü çalışma gruplarını oluşturuyorlar.

Barış ve Sosyalizm Sorunları

dergisi 1 Ekim'de çıkıyor

BARIŞ VE SOSYALİZM SORUNLARI, dünya işçi sınıfı partilerinin aylık teori ve enformasyon dergisidir. 32 dilde 50 ayrı baskı yapan, 150'ye yakın ülkede okunan derginin toplam sürümü yarım milyon üzerindedir. Baş editörlüğünü Konstantin Zardov'un yaptığı dergiyi ortak bir yazı kurulu çıkar-maktadır.

1 Ekim'de aylık olarak çıkacak olan BARIŞ VE SOSYALİZM SORUNLARI dergisini en geniş ölçüde okumak, okutmak, yaymak, malî katkıda bulunmak için şimdiden seferber olalım.

Yazışma adresi :
P. K. 41 Sirket - İstanbul

ürün

SOSYALİST DERGİ

Abone ol! Abone bul!